

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVIII. Quomodo Imperator Theodosius Romae degens, plurimum utilitatis
urbi contulit, sublatis furum apud Mancipes receptaculis, & turpibus
crepitaculis lupanarium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ποιῶν λόγῳ περιστρέψασθε εἰς μή δέ τις λέ- A predicationis sua adaptavit. Nisi quis
γοι, ἐνεγκένει τὸν Θεολόγον εἰς τὸν αἰρυ- fortasse dicat, verbum Dei operatum es-
πίσιον ιερεῖς, ὁπερεὶς Ἡπειροβαλαὰμ, καὶ Ἡπειρο- te in sacerdotibus Ægyptiorum, per-
καίδαφα· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀκούεις περιτύπω- inde ac olim in Balaamo & in Cajapha,
γαθῶν περιστρέψασθε· τοσαῦτα μην περι- Nam & isti præter animi sui sententiam
τύπων εἰσῆνται. bona vaticinati lunt. Sed de his satis.

KeO. m'.

Ως ὁ βασιλεὺς θεοῦ στον τρόπον γέγονε, πολλὰ πά-
λιν αὐτὸν καὶ φέρειν αὐτὰ ταῦτα εἰς τοὺς μαχηταίους λέγεται,
καὶ τὰ σὺν τοῖς πορρωτοῖς ἀποπεμψθῆντα σειράων.

Quomodo Imperator Theodosius Romę degens, plurimum utilitatis urbi conculit, sublatissimum apud mancipes receptaculis, & turpibus crepitaculis lupanarium.

B P
tempore in Italia commoratus, Ro-
manæ civitati plurimum profuit, partim
lardiendo, partim auferendo. Nam &
multa liberaliter in eam contulit: & duo
eiusdem probra ac dedecora sustulit.
Horum alterum fuit hujusmodi. Erant
in urbe Roma ædes amplissime à priscis
temporibus ædificatae, in quibus panis
siebat, qui civibus dividebatur. Harum
ædium præpositi, quos Romani patro
sermone Mancipes vocant, ædes illas
progressu temporis furum receptacula
effecerunt. Nam cum pistrina ædium
illarum in profundo sita essent, ipsi ad la-
C tus singularium ædium extructis popinis
scorta in illis prostituentes, hac arte mul-
tos insidiose decepterunt, qui vel cibi ca-
piendi, vel explenda libidinis causa eo
accelerant. Ex cauponâ enim, artificio
eiusdam machine delabebantur in pi-
strinum. Hujusmodi insidiis excipieban-
tur præcipue peregrini qui Romæ dege-
bant. Cæterum capti, in pistrino opus
facere cogebantur. Multiq; in illis con-
fenerunt, cum excundi facultas non
esset, & propinquâ mortem illos oppre-
tiisse crederent. Forte quidam ex Im-
peratoris Thodosii militibus, in hunc
laqueum decidit. Qui cum in pistrino
D conclusus egredi prohiberetur, districto
quem gestabat pugione, eos qui pro-
hibebant interfecit. Illi metu perculsi,
hominem dimiserunt. Quod cum Im-
perator cognovisset, mancipes quidem
ipsos suppicio affecit: ædes vero quæ
latronum erant receptacula destrui juf-
fit. Atque hoc unum est ex probris
ac flagitiis, quibus Imperator Theodo-
sius urbem regiam liberavit. Alterum
vero fuit hujusmodi. Mulie-
rem, quæ in adulterio deprehensa fue-
rat, eo supplicii genere afficiebant

quod non illam emendaret, sed potius A
delictum augeret. Quippe illam in an-
gustum quoddam lupanar inclusam, im-
pudenter scortari cogebant. Dumque
obsecrum perficeretur, titinnabula
concuti curabant, ne scilicet id, quod
intus gerebatur, prætereuntes lateret:
sed ut ex sonitu titinnabulorum quæ pul-
sabantur, ignominiosum illud supplici-
um cunctis innotesceret. Hanc in-
recundam consuetudinem ubi cognoscisset Imperator, ulterius pati non po-
tuit: sed fstra illa, sicutim vocabantur
lupanaria, destruxit, & mulieres adulterii
convictas aliis legibus coercuit. Duobus
his nequissimis ac turpissimis flagitiis
Imperator Theodosius urbem Romanam
purgavit. Qui cum reliqua ad eundem
modum præclare disposuisset, Valentianum
quidem juniores Romæ Imperato-
rem reliquit. Ipse vero unà cum filio
suo Honorio Constantinopolim rever-
sus, Consulatu Tatiani & Symmachii in
eam ingressus est, die quarto Idus No-
vembbris.

*αερισθήσας ἐπιμωρῆντι τὴν παι-
σαντὸν γραπορείω τενδόν καλάκλεισον πο-
τανές, αγαθῶς ἐποίεντα πονεύεσθε καθάρι-
τε σείεσθε καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀκαθάρτης πε-
ζῶν ἐποίεντα, ὅπως ἀν μὴ λατθανῇ οὖν παρ-
τας τὸ γνόμορφον ἀλλὰ ἐπι τὴν ἡχτῶντα
μήρων καθάριν, οὐ ἐφύβεις πρωσειαῖς
πᾶσιν ἐγνωσθεῖσον ταῦτα δόξα πεγκεῖσθαι
σιλεὺς, πυθομένῳ τὸν αγαθὸν σωθεῖσθαι
ἀλλὰ κατέλυστε τὰ σεῖστρα, ἔτω γράνομαζε-
το τὰ τοιαῦτα πονεῖσθαι τοῖς ἀλλοις ἄπο-
πλεν νόμοις τὰς ἀλλοσας Ἡπὶ μοιχεία κελε-
υσας τοιάτων μὴν δὲν Φανταστάνη ἐνθέ-
σων δύο περιγμάτων, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος
τὴν ρώμαιων πόλιν ἐλευθέραν πεποίκη-
ταιστοιμένῳ ἐκαλῶς καὶ τὰ ἀλλα περι-
μέσα, καταλέπτη μὴν ἐν τῇ ρώμη γαλεῖνα-
νόν βασιλεύοντας αὐτὸς ἐγάματα τῷ ιδίῳ οἴκῳ
Ἐπὶ τὴν καντανίνεπολιν ἐπορεύθη, εἰς αὐτὴν
τεισέρχεται ἐν ταῖς αἰταναῖς ἐν συμβολῇ
χειρὶ δεκατηγόρων μερέεισι μηνός.*

Caput XIX.

Depresbyteris pœnitentium curam gerenti-
bus, & quomodo ea tempestate sub-
lati fuerint.

Sub idem tempus presbyteros Ecclesiarum qui pœnitentia præerant, plau-
cuit aboliri, idque ob hujusmodi cau-
sam. Postquam Novatiani se ab Ecclesia
sejunxissent, eo quod cum illis qui per-
secutione Deciana lapsi fuerant, com-
municare noluissent, ex illo tempore
Episcopi pœnitentiarum presbyterum
albo Ecclesiastico adiecerunt, ut qui post
baptismum lapsi essent, coram presbyte-
ro ad eam rem constituto, delicta sua
confiterentur. Et apud alias quidem se-
tas hæc regula etiamnum perseverat. D
Soli vero Homousiani, & qui cum illis
in fide consentiunt Novatiani, presbyterum
pœnitentia præpositum rejecerunt.
Nam Novatiani ne initio quidem sup-
plementum hoc admiserunt. Homousia-
ni vero qui nunc Ecclesiæ obtinent, cum
hoc institutum diu retinuerint, tandem
Nectarii Episcopi temporibus abrogar-
int, ob facinus quoddam quod in Ec-
clesia commisum fuerat Mulier quæ-
dam nobilis ad pœnitentiarum presby-
terum accedens, delicta post baptis-

*περὶ πολὺν Ἡπὶ τὸ μεταράστας προσεύκετεραν, ὅπως πληρώσῃ
σεμνεύσαν.*
Τὸν δὲ τὸν αὐλον χρόνον, ἐδοξεὶ καὶ στύ-
τη μετανοίας ταχειλέν πρεσεύκετερον
ἐκκλησιῶν, δὲ αἰτιαὶ τοιαύτων ἀφ' ἑταῖ-
ναιοὶ τὸν ἐκκλησίας διεκείθησαν, τοῖς ἐπιλα-
μαντοῖς ἐν τῷ δεκίν διαγυμνων κοινωνῆσαι μὴν
λάσαντες, οἱ ἐπίσκοποι τῷ ἐκκλησιασμῷ κα-
νόνι τὸν προσεύκετερον τὸν Ἡπὶ τὸ μεταρά-
στησέθεσαν, ὅπως οὐδὲν οὐδὲ τὸ βαπτίσμα
πλεύσαντες, ἐπὶ τῷ ταχειλένῳ τέτε πρε-
σεύκετερον ἔχομοι οὐδὲν τὰ ἀμαρτήματα οὐδὲ
οἱ κανὼν κρατεῖ μέχειν ἐν ταῖς ἀλλαγ-
ρέστοι μόνοι ἐστὶ τὸ ὄμορφον φρεγματο-
κοῦ οἱ τάτους καὶ τὴν πίσιν ὁμόφρογες ναυ-
ηνοὶ, τὸν ἐπὶ τὸ μετανοίας πρεσεύκετερον
ταρρήσαντο ναυηνοὶ μὴν γὰρ εὔτη
δεχθεῖν τὴν ταχειλένην ταύτην ἐδέξαντο
οἱ δὲ οὐδὲ τῶν ἐκκλησιῶν κρατεῖται,
ἔως τολμεῖ φυλάξαντες, ἐπὶ νεκταῖς
έις τὴν Ἡπικόπου μετέβεσσαν, τούτη
πιὸς Ἡπὶ τὴν ἐκκλησίαν συμβάλλοντας γινο-
μένης τῶν ἐνθρῶν προστηλθεῖν τῷ ἐπὶ τῆς με-
τανοίας προσεύκετερῷ καὶ καὶ μέσῳ στή-